

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **V. G. D.**
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
zastoupen Mgr. Faridem Alizeyem, advokátem
sídlem 702 00 Ostrava, Stodolní 834/7

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR,**
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 10. 2022 č. j. OAM-780/ZA-ZA11-HA13-2022, o udělení mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo podle § 25 písm. i)

zákonu o azylu zastaveno. Žalobce obecně namítal, že žalovaný porušil § 3 správního řádu, neboť nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, dále porušil § 50 odst. 4 správního řádu, neboť nepřihlédl pečlivě ke všemu, co vyšlo v řízení najevo. Žalovanému vytkl, že odůvodnění napadeného rozhodnutí je nedostatečné a konstatoval, že splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany dle § 12 zákona o azylu a nelze v jeho případě vyloučit ani možnost udělení humanitárního azylu ve smyslu ustanovení § 14 zákona o azylu nebo doplňkové ochrany dle § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu, neboť veřejně kritizoval současný režim v zemi jeho původu a z tohoto důvodu se obává, že tam bude pronásledován. K tomu podotkl, že jde o nové skutečnosti, které ve své předchozí žádosti neuvedl. Žalovaný dle žalobce pochybil, neboť jím uváděné důvody nevzal na vědomí, a pouze obecně konstatoval, že při posouzení jeho žádosti zjistil, že je jeho žádost opakovanou žádostí, přičemž je nepřípustná, neboť uvedl stejné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty se do Vietnamu vrátit. Konkrétně pak žalobce uvedl, že hlavním a zásadním důvodem jeho žádosti je skutečnost, že veškeré jeho ekonomické zázemí a sociální vazby jsou v České republice. V zemi původu nemá žádné zázemí, které by mu umožnilo věnovat se podnikání v maloobchodu, případně jinými aktivitami směřujícími k živobytí a k zajištění úhrady jeho závazku. Obává se, že mu v zemi původu hrozí pronásledování jednak ze strany věřitele a jednak ze strany režimu. Po celou dobu jeho setrvání mimo území Vietnamu aktivně kritizuje tamější režim, a to veřejně prostřednictvím sociálních sítí a webových komentářů na diskuzních portálech, a je tak přesvědčen, že je dána reálná obava z krutého a nelidského zacházení ze strany jeho věřitele i tamějšího režimu vůči jeho osobě, pro kterou se obává o svůj život. Žalovanému vytkl, že tyto skutečnosti nijak dále nehodnotil. Žalobce také uvedl, že žalovaný v odůvodnění popisuje výčet shromážděných podkladů pro vydání rozhodnutí ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v zemi původu, aniž by k těmto zjištěním cokoliv podrobnějšího hodnotil a uvedl úvahy, kterými se při jejich hodnocení řídil. Žalovaný dle jeho názoru neuvedl nic konkrétního, čím by měla být vyvrácena jeho obava z možného pronásledování věřitelem.

2. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Posoudil důvody současné žádosti o udělení mezinárodní ochrany a konstatoval, že žalobce uvedl stejné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty se do Vietnamu vrátit, jako uváděl v průběhu správního řízení o jeho první žádosti o udělení mezinárodní ochrany, tj. zůstat i nadále v ČR z důvodu výdělků na uhrazení dluhu ve vlasti. Od doby, kdy byla meritorně posuzována předchozí žádost žalobce, tedy od června 2022, nedošlo ve Vietnamu ani k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, nebo by svědčila o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že by mu hrozila vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Žalovaný také zdůraznil, že žalobce jednoznačně v poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že žádné politické přesvědčení nemá a o politiku se nezajímá. Tvrzení ze žaloby, že může být pronásledován pro kritiku režimu, je dle žalovaného zcela nedůvodné. Žalobce dle žalovaného v domovském státě neměl žádné potíže se státními orgány a obavy z věřitelů byly dostatečně posouzeny v prvním azylovém řízení. Nové skutečnosti nebyly předešly. Jestliže správní orgán dospěl k závěru o nepřípustnosti žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany, nebylo jeho povinností zkoumat další okolnosti.
3. U jednání účastníci setrvali na svém stanovisku k věci.

4. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce dne 23. 8. 2022 podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. V žádosti a v rámci údajů, které k ní poskytl, sdělil, že je státním příslušníkem Vietnamské socialistické republiky, je bez náboženského vyznání, nemá žádné politické přesvědčení, o politiku se nezajímá, je svobodný, bezdětný. Do České republiky přijel uzavřenou dodávkou nelegálně asi 5. 8. 2021. Nemá cestovní doklad, vízum, ani povolení k pobytu. O mezinárodní ochranu v ČR žádá podruhé. Prvou žádost podal roku 2021. Současnou žádost spojuje s ekonomickými důvody, jelikož zde hodlá zůstat za účelem výdělečné činnosti, aby mohl splácet svůj dluh ve Vietnamu. Potvrdil, že jeho aktuální důvody k podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany jsou zcela totožné s důvody, které uváděl při svém prvním řízení. Jiné důvody netvrdil.
6. Ze správního spisu se dále podává, že dne 10. 8. 2021 žalobce podal v České republice první žádost o udělení mezinárodní ochrany, o níž bylo vedeno správní řízení pod č. j. OAM-93/LE-VL12- 2021. Rozhodnutím ze dne 24. 5. 2022 č. j. OAM-93/LE-VL12-HA10-2021, které nabylo právní moci 13. 6. 2022, žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů. V první žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce jako její důvody uvedl, že má ve Vietnamu dluh. Chtěl do ciziny, aby si na tento dluh vydělal, splatil ho a poté se vrátil do Vietnamu. Má problémy s věřiteli, kteří po něm požadují splacení dluhu a před kterými se v zemi původu schovával. Dluhy má vysoké kvůli svému podnikání v těžbě písku. Kvůli tomu je také v zemi původu trestně stíhán.
7. Obsahem správního spisu jsou rovněž informace, které žalovaný shromáždil o politické a bezpečnostní situaci a stavu dodržování lidských práv ve Vietnamu. Konkrétně se jedná o Informaci OAMP, Bezpečnostní a politická situace v zemi Vietnam, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, ze dne 14. 6. 2022, dále o Informaci MZV ČR ze dne 23. 2. 2022, č. j. 103966-6/2022-LPTP, Legální půjčky, Nezákonné půjčování peněz a Vietnam - přehled údajů o zemi za rok 2021 Mezinárodní organizace pro migraci (IOM) z července 2022.
8. Ze správního spisu se dále podává, že dne 12. 10. 2022 byla žalobci dána možnost v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu seznámit se s podklady rozhodnutí, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich získání. Žalobce se ke správnímu orgánu sice dostavil, avšak s nabízenými informacemi se seznamovat nechtěl a nenavrhoval ani žádné další podklady pro rozhodnutí.
9. Podle ustanovení § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřípustnou podle § 11a odst. 1.
10. Podle ustanovení § 25 písm. i) téhož zákona, řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřípustná.
11. Krajský soud k námitkám žalobce předně odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012 č. j. 3 Azs 6/2011-96. Dle závěrů NSS odůvodnění správního

rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí vždy obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, tak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany.

12. V daném případě rozhodnutí žalovaného všechny tyto dříve vyslovené judikaturní požadavky splňuje. Žalovaný porovnal skutečnosti uváděné žalobcem v první žádosti s těmi, které uvedl v opakované žádosti, přičemž se s nimi vypořádal přesně ve shora uvedeném schématu. Soud souhlasí s jeho závěrem, že žalobce nezmínil žádné nové skutečnosti, které by souvisely s motivem jeho odchodu z vlasti či neochoty se aktuálně do Vietnamu opětovně vrátit. Žalobce výslovně sdělil v průběhu správního řízení, že důvody jeho opakované žádosti o mezinárodní ochranu jsou stejné, jako uváděl v předchozím řízení. V daných souvislostech soud zdůrazňuje, že nebylo povinností žalovaného zabývat se celou řadou dalších otázek a konsekvencí žalobcových tvrzení a provádět s ním pohovor stran jeho obav z věřitelů. Soud uzavírá, že žalovaný zjistil skutkový stav dostatečně, za tím účelem si opatřil dostatek podkladů, umožnil žalobci uvést veškeré důvody, které jej vedly k podání opakované žádosti, shromáždil rovněž aktuální zprávy o zemi původu. Všechny získané podklady žalovaný v napadeném rozhodnutí zohlednil a z jeho odůvodnění je zřejmé, z čeho žalovaný vycházel, jakými úvahami se řídil při posuzování podkladů pro vydání rozhodnutí a k jakým závěrům dospěl. Tyto úvahy jsou přezkoumatelným způsobem uvedeny v napadeném rozhodnutí. Tvrzení žalobce v žalobě, že po odchodu z Vietnamu veřejně prostřednictvím sociálních sítí a na diskuzních portálech kritizuje vietnamský režim, soud považuje za ryze účelová a nevěrohodná, neboť žalobce nikdy v průběhu správního řízení nezmínil, že by tyto aktivity vykonával, naopak uvedl, že se o politiku nezajímá, je bez politického přesvědčení. Soud proto těmto tvrzením nevěřil. Soud souhlasí se závěrem žalovaného, že v posuzované věci nebyly zjištěny žádné nové skutečnosti ve smyslu zákona o azylu, které by odůvodňovaly opětovné hodnocení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany a jeho obav z návratu do země původu a které by vyžadovaly nutnost vydání nového meritorního rozhodnutí v jeho věci.
13. V posuzované věci byly naplněny zákonné podmínky stanovené § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, neboť žalobce neuvedl, a ani žalovaný nezjistil, jak výše uvedeno, ve vztahu k situaci v zemi původu, žádnou novou skutečnost, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žádost o udělení mezinárodní ochrany podaná žalobcem na území ČR byla tak správně shledána nepřipustnou. Za daného stavu pak dle ustanovení § 25 písm. i) zákona o azylu bylo řízení zastaveno.
14. Soud pro úplnost uvádí, že je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany (§ 10a odst. 2 zákona o azylu).
15. Krajský soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
16. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 9. 2. 2023

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně